

Reka, povernih dno den ob
1^h pop. 1899

Predraga Julija!

Evo pisma iz Reke! Vem da mater
skubi kako smo potovarali zato ti precej
pisem. Ob 11^h soa prišla v Reko, vlak
je imel zamudo, komaj sem pakela da
pridem iz kolodvoza v stanovanje, to pa
zato, ker me je pričelo skubeti kako bom
dobila Hatico. Vidi, da vse v redu, in
vesela se mi je zagnala okolu vrata,
prvo je vprasala nekaj kaj nikdo prišel
iz Kranjskega. Oghi je mala porabila
samo polento si je, pevsē kuhalo, drugo
je vse pustila, čeravno sem jej vse
izročila da naj si kuha kakor hoče.
Ivan, Ulici in jaz zbravi; Micica je prečno
stopila iz vaza v Trnovem a midva

o Pekli. Vreme pri nas precej žalostno.
Vojno sem za Mici jez placata da pes,
ker 15 gl. katere so jez oce dali ji mesla
ose p samosten. Vozili smo se
do St. Petra sami, a naprej bil je samo
en gospod p vozju, vajnja tedaj
zelo prijatna.

Micici sem ose narocila kako
naj munam povej in se zahvali, med
drugim sem jez pekla, da naj ti takoj
pisci.

Pozdravi od strane Tvenove in
moje očeta, mater in Toni posebno
pozdravlja Tebe

Tvoja
Joanka iz Joan